

"שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידו וובר ארליך שליט"א

מתורתו של הגאון הצדיק רבי משה וובר זיע"א

גליון מס' 898

פרשת וישלח ט"ז כסלו תשע"ט - נא לא לעיין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

ח"י אדר תש"ס - ח"י אדר תשע"ח
ח"י שנים להסתלקותו של הגה"צ המשפיע רבי משה וובר זיע"א

מאמרותיו

"וישלח יעקב מלאכים"

פרש רש"י, "מלאכים ממש". ונראה הטעם למה שלח מלאכים ולא אנשים, הוא מכיון שיעקב היה מוכרח עכשיו להכניע עצמו לפני עשיו והיה בזה נימוקו עמו, כמו שאמרו בזוהר הקדוש (חלק א קסו, ב) שיעקב עשה זאת בחכמה, וזו לשונם: "טוב נקלה (משלי יב, ט) דיעקב דמאיך רוחיה לגבי

דעשו בגין דלבתר להוי עבד לו וישלוט עלוי ויתקיים ביה יעבודך עמים וישתחוו לך לאומים וגו'" (זה יעקב, שהשפיל רוחו כלפי עשו, בכדי שאחרי כן יהיה לו עבד וישלוט עליו ויתקיים בו וכו'), אבל הטעם הזה לא יבינו סתם אנשים, ויאמרו שעשיו נעשה אדון ליעקב גם לאחר שיעקב קבל הברכות מאביו "הוה גביר לאחיך" (כז, כט), ויזלזלו חס המשך בעמוד הבא

מבט לאירועי השבוע

"חכם עיניו בראשו"

השבוע דובר רבות אודות האירוע המסעיר של מטוס "אל על" אשר נאלץ לנחות ב"אתונה" בכדי להמנע מחילול שבת, ומטוס אחר של "אל-על" שהותר לו לנחות בארץ לאחר שנכנסה כבר השבת בשל חולה שהיתה נתונה במצב של "פיקוח נפש".

ויכוח לוחט התלקח סביב השאלה מי הם האשמים באיחור הגדול של המראת המטוסים שגרם לכל הסיטואציה המזעזעת הזאת אשר במקרה אחד הביאה לחילול שבת בהיתר ובמקרה השני לכמעט חילול שבת.

ואולם ללא קשר לאותו הויכוח, המסקנה הזועקת מכל הסיפור הזה הינה, שלכתחילה אסור ליהודים שומרי שבת לעלות לטיסה בעונת החורף בימי חמישי.

ויהי רצון שבזכות שעם ישראל מכאן ואילך ישמרו את השבת כהלכתה, נזכה בקרוב ממש לגאולה האמיתית והשלימה.

138 וובר ארליך

בשורה טובה

בסייעתא דשמיא

ניתן להאזין לשיעור בדף היומי ובפרשת השבוע מפי עורך העלון הרב עדו וובר שליט"א במערכת "קול הדף": 02-6400000

45 שנה - מלמד דרדקי

"העיקר בעבודתי זו היא הסבלנות והאהבה לתינוקות של בית רבן" אמר לי רבי משה. "הרי צריכים לזכור שאלה הם הדור העתיד של עם ישראל אשר ינהיגו אותנו לקראת הגאולה השלימה".

רבי משה הזכיר בדבריו שמורי ורבי המשפיע המשך בעמוד אחרון

סיפור קטן על איש גדול

השבוע במקווה של שכונת "בתי אונגרין" ניגש אלי אברך וסיפר לי את הסיפור הבא: כאשר חמי הרה"ח רבי נחמן שפירא שידך את ביתו הראשונה, הוא היה שרוי במצוקה כלכלית קשה. מייד

כשהסתיים טקס ה"ווארט" (קשרי השידוכין), הוא שקע בהרהורים נוגים הנוגעים ליכולתו להכניס את ביתו תחת החופה בתאריך שנקב..

ואז למחרת בשעה 7 בבוקר, הוא שומע נקישה על דלת ביתו. כשפתח את הדלת, ראה את הגה"צ רבי משה ובר זיע"א עומד ממולו כשחיוך רחב על שפתיו ומעטפה בידו. "שמעתי שהבאת את ביתך אתמול בלילה בקשרי השידוכין ולכן באתי לברך אותך בברכת "מזל טוב" ולהעניק לך סכום כסף ראשוני על מנת שתוכל לחתן אותה בקלות".

חמי קפא על מקומו לשמע הדברים. הוא לא הבין כיצד רבי משה יזם פעולה זו מבלי שמאן דהוא ידבר עמו לפני כן. לאחר שרבי משה עזב את מיפתן הדלת, פתח חמי את המעטפה וגילה בתוכה סכום כסף רב שהספיק לו לחתן את הכלה בכבוד וברווח.

לקט של הדברים הכתובים בגליונות אלה מושמעים בהרחבה בסדרת הקלטות "שמעו ותחי נפשכם" להשיג: 02-5828284

את העלון ניתן לראות בע"ה www.veber.co.il

השבוע זכיתי לעלות לכיתת הגן בתלמוד תורה "שומרי החומות" ולשוחח עם אחד מותיקי המלמדים שבירושלים עיה"ק - הרה"ח משה הרשקוביץ שיחי'. "רבי משה" כפי שמכנים אותו תלמידיו הצעירים, החל את עבודתו בתור מלמד לפני כ-45 שנה. כשחיוך רחב על שפתיו, הוא סיפר לי כיצד במשך כל השנים הללו הוא מרביץ את יסודות התורה בצעירי הצאן מתוך שמחה והתלהבות כמו שהיה עושה בשנה הראשונה כשהחל לשמש בתפקיד ה"מלמד", כיום הוא כבר בסיעתא דשמיא מלמד את הדור השלישי של אותם אלה שלמדו אצלו לפני 45 שנה.

הרה"ח משה הרשקוביץ שיחי' בתלמוד תורה לצידו עורך העלון שיחי'

מוצאי שבת

ירושלים: 5.15
תל-אביב: 5.17
חיפה: 5.16
באר-שבע: 5.28
רבינו תם: 5.54

הדלקת נרות

ירושלים: 4.01
תל-אביב: 4.15
חיפה: 4.05
באר-שבע: 4.16

כל המעוניין לקבל את העלון "שמעו ותחי נפשכם" למייל שלו יפנה לכתובת המייל: haravveber@gmail.com

מאמרותיו המשך מעמוד קודם

ושלום בברכות של יצחק אבינו עליו השלום, ובשביל זה לא רצה יעקב אבינו עליו השלום שיתפרסם הדבר שצדיק ממיט עצמו לפני רשע והוכרח על כן להשתמש במלאכי עליון. ובוזה אפשר לפרש דברי רש"י ז"ל על הפסוק

הוראה למעשה

ה אדם צריך לפרש היטב את מילות התפילה שיוצאות מפיו וכלשון הזוהר הק': "מאן דצלי צלותיה דבעי לפרשא מלוי כדקא ואת.

המקור בפרשה: "הצילני נא מיד אחי מיד עשיר".

אל לאדם לחשוב: הלא ה' בוחן ליבות והוא יתברך מבין כונתו, אלא צריך לפרש את המילים אפילו ש-ה' יודע בכל מקרה למה התכוון. על כן פירש יעקב "מיד אחי מיד עשיר".

והטעם נראה לי כי התיבות של התפילה המתהוות באותיות קדושות, עולות למעלה ובוקעות רקיעין. (של"ה הק')

הוראה למעשה

על האדם להיכנע לפני ה' ית' ולתת צדקה ולעשות גמילות חסדים.

המקור בפרשה: "קטונתי מכל החסדים". יעקב אבינו היה ירא שנתמעטו זכותיו מחמת שקיבל מה' יתברך כמה חסדים. אם כן, מה יחשוב הדיוט חוטא כשה' מרעיף עליו טובה, אף אם יש בידו איזה זכויות, הלא נחשבו לכולם וכבר אכל אותם. (של"ה הק') "ומאד יבוש אדם וילבש חרדה והכנעה כשמתפלל, כי רב הקטרוג לולי רחמי הרבים". (הגהת החיד"א)

הוראה למעשה

נושאים בפרשה

"וישלח יעקב מלאכים"

טעם ששלח מלאכים ממש הינו כדלקמן: יעקב שלח לאמר לעשו: "עם לבן גרתי ותרי"ג מצות שמרתי", לכאורה אינו מובן, א. מי יאמר שהוא מוכרח להאמין לו? ב. מה יתפעל עשו הרשע מזה שיעקב שמר תרי"ג מצות שבשביל זה לא ילחם אתו? אלא הענין הוא, כי המלאכים ששלח יעקב הם אותם המלאכים הנמסרים לשמירה למי ששומר תרי"ג מצות, כדאיתא במדרש תהלים על הפסוק "יפול מצדך אלף ורובה מימינך" (צא, ז): "רבי יצחק אמר, היד שהיא שולטת על מצוה אחת, וזאת תפלין של זרוע, מסרו לה אלף מלאכים, אבל הימין שהיא שולטת על מצות הרבה, רבבה מימינך, רבוא של מלאכים נמסרו לה", ובפרט לפי מה דאיתא בדברי רבותינו ז"ל (זהר חדש רות צב, א) שעל

"ויהי לי שור וחמור וגו' עם לבן גרתי" (פסוק ה-ו): "לא נעשיתי שר וחשוב", רמז לו שבשביל זה אני מכניע עצמי לפניך כדי שיתקומו בי ברכות אבא "יעבדוך עמים", כנ"ל.

(מתוך הספר "ירימם משה להגה"צ המשפיע הרב משה וובר זיע"א)

האדם צריך שלא יניח כל ממונו בזוית אחת.

המקור בפרשה: "והיה המחנה הנשאר לפליטה". (של"ה הק')

הוראה למעשה

תלמיד חכם אסור שיצא יחידי בלילה.

המקור בפרשה: "ויאבק איש עימו עד עלות השחר". (של"ה הק')

הוראה למעשה

מאד מאד צריכה אשה להיות צנועה ולקיים את הפסוק "כל כבודה בת מלך פנימה" (תהלים מה, יד).

המקור בפרשה: "ותצא דינה בת לאה". צא ולמד מה קרה לדינה שהיתה זרע יעקב אבינו זרע לאה אימנו ובכל אופן אירע לה מה שאירע לה. (של"ה הק')

הוראה למעשה

ראוי לאדם שישוב אל ה' יתברך בכל עת ויסיר מביטו כל דבר איסור וכל דבר מגונה כי כל התועבות נקראות בשם עבודה זרה ויהיה ביתו נקי מכל נגע וסוג וכלשון הכתוב: "והיה מחנך קדוש".

המקור בפרשה: "הסירו את אלוהי הנכר"... (של"ה הק').

ידי המצות בעצמן נבראים מלאכים, אז את אותם המלאכים שלח יעקב, וכל זה כדי שתפול על עשוי אימה ופחד כי מלאך אחד הוא בגודל של שליש עולם, כדאיתא במדרש (בראשית רבה סח), וכיון שהמלאכים הם שלו או שנמסרו לשומרו, בודאי יעשו ככול אשר יצוה אותם, כמו שמצינו אצל שרה אמנו עליה השלום שכתוב שם "וינגע ה' את פרעה וגו' על דבר שריו" (יב, ז), ופירש רש"י: "על פי דיבורה, אומרת למלאך הך והוא מכה".

ומעשה אבות סימן לבנים: כמו שהקדוש ברוך הוא שלח מלאכים לשמור את יעקב, כך אמר הכתוב בנוגע לכלל ישראל "כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך" (תהלים צא, יא).

(מתוך הספר "ירימם משה להגה"צ המשפיע הרב משה וובר זיע"א)

בסיעתא דשמיא

מחידושי העורך שליט"א

שאלות קצרות ותשובות בצידן על הפרשה:

1. שאלה: מה הקשר בין סוף הפרשה הקודמת לתחילת פרשתנו? (עיין בעל הטורים בסוף הפרשה הקודמת).

תשובה: בסוף הפרשה הקודמת מובא שיעקב פגש בשני מחנות מלאכים (של חוץ לארץ ושל ארץ ישראל). ובזכות כך היה בידו הכוח והאומץ בתחילת פרשתנו לשלוח אותם לעשיו אחיו ולנצחו.

2. שאלה: מה הקשר בין תחילת פרשתנו לסופה?

תשובה: בתחילת פרשתנו מסופר כיצד יעקב שלח מלאכים אל עשיו ובסוף הפרשה מסופר על אלופי עשיו. ומכאן ניתן לומר שבזכות שיעקב שלח את אותם המלאכים (האמיתיים) אליו, הצליח עשיו להגיע לכך שיהיו לו אלופים.

3. שאלה: "וישלח יעקב מלאכים... ויצו אותם לאמור..." מדוע לאחר שיעקב שלח את המלאכים, ציווה עליהם מה לומר ולא עשה זאת כשהיו אצלו.

תשובה: על המילים "עם לבן גרתי" מפרש רש"י: "ותרי"ג מצות שמרתי". בשל כך היה צריך יעקב לשלוח אותם מעליו כשאמר זאת בכדי שלא להסב להם בפניו בושה על כך שהוא קיים מצוות ולהם אין את היכולת לקיים את אותן המצוות (כגון אכילה בשבת, פריה ורביה ועוד).

4. שאלה: על המילה "גרתי" כותב בעל הטורים: "גרתי אותיות תגרי. שהייתי עם לבן שהיה לי עמו תגרי ואני איש ריב ובעל מלחמה והכל כדי להפחידו" (עד כאן לשונו).

פירוש זה מעורר תמיהה: כיצד יעקב שיקר ואמר על עצמו שהוא איש ריב ולא איש שלום כפי שבאמת הוא היה? וכי לא היתה לו דרך אחרת להפחיד את עשיו?

תשובה: יעקב לא שיקר אלא כך הוא אמר לעשיו: אני איש על הריב, כלומר יש לי את היכולת לשלוט על עצמי ולא לנקוט בריב ובמלחמה. ואולם דע לך שגם סבלנותי יכולה לפקוע ולכן אל תעורר את היצר המלחמתי שבי כי אינני מעונין להיכנס לכעס ולריב.

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת שרה גולדה קופמן ז"ל בת הרה"ג רבי אלימלך וובר ז"ל

לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית שהייתה מפורסמת במעשי חסדיה הכבירים - מרת יהודית רובינשטיין ז"ל - נפטרה בו' ניסן תשע"ג

הדלקה שהתאחרה

עודני מצפה לקבלת פנים כמה מצד ר' יענקל כדרכו, פותחת את הדלת אשתו ועיניה דומעות. היא סיפרה לי כי בבוקר החליט יענקל לצאת לעבודתו ביער על אף הפצרותיה שישאר בבית, והוא עדיין לא שב ולכן היא חוששת מאוד לגורלו.

הבנתי שמשימה חשובה מאוד נקרתה לידי, וכוחות מחודשים ננסכו בי. חיזקתי את האשה וילדיה בדברי עידוד וביטחון, ומיד פניתי לעבר הדלת לחפש את חברי.

יצאתי לעבר היער, את הדרך הכרתי היטב. אך בשל סערת השלג והחושך התקשתי מאוד להבחין בנעשה. ובאמת לא ידעתי כיצד בדרך הטבע אמצא את האיש. שמתי מבטחי בה' אשר לא עזב את חסדו איתי. והנה ופתאום, הרגשתי ברגלי גוף אדם שרוע לרוחב הדרך.

הבטתי היטב בפניו של האיש, זיהיתי שהוא יענקל ידידי. הוא שכב חסר אונים, שפתיו כחולות ועוד רגע קט יאבד את הכרתו. חיש מהר הרמתי אותו, שפשפתי את רגליו, ואחר כך התחלתי בכל כוחותי לגרור אותו עימי אל ביתו.

בחסדי ה' הצלחנו להגיע אל הבית. פני אשתו וילדיו נעו בין הבעות שמחה על שובו של אבי המשפחה ובין הבעת דאגה למצבו. אך לאחר שלגם מעט משקה חריף וכוסה בשמיכות עבות, התאושו וחזר לאיטנו.

זה היה קרוב לשעת חצות. נותרתי בביתו של יענקל, ויחד הדלקנו נר ראשון של חנוכה, והודינו על הניסים בימים ההם ועל הצלתו הממשית בזמן הזה.

בני החבורה שמעו בהתרגשות את סיפורו המצמרר של רבי זושא, והסבו את פניהם לשמוע את תגובת רבם. המגיד פנה בחיך אל רבי זושא ואומר: "זושא, דע לך כי בגלל מעשה זה של הצלת נפש מישראל שזכית בו, גם בשמים בפמליא של מעלה לא הדליקו נר ראשון של חנוכה עד שהדלקת אותו עם ר' יענקל".

או אז הבינו כל התלמידים, את פשר איחורו של המגיד בהדלקת הנר אתמול עד קרוב לחצות.

הדלקת נר שני יערוך הרב המגיד את שולחנו הטהור בהשתתפות כל תלמידיו. זו היתה שעת התעלות מיוחדת, שבה שרו את הפזמונים המיוחדים של החג, ושמעו מפי המגיד דברי חסידות. במהלך הסעודה פנה המגיד אל רבי זושא, וביקש ממנו לספר מדוע איחר השנה בהדלקת הנר הראשון.

דממה השתררה באולם בית המדרש, ורבי זושא פתח בסיפורו:

כידוע לכם, מידי שנה אני מתכנן את דרכי, כך שאוכל לבוא אל הרבי להדלקת הנר הראשון, בעד כל הון שבעולם איני מוותר על הזכות להגיש לרבי את הנר הראשון.

כ"ק האדמו"ר ממישקולץ שליט"א מדליק נר של חנוכה

הפעם התחוללה סערת שלגים עזה. ההליכה בדרכים גבלה בפיקוח נפש, אך תשוקתי העזה להיות אצל הרבי בהדלקת הנרות דחפה אותי להמשיך ולהתקדם. כך העמקתי בדרכים וביערות ורגלי בוססו בשלג הכבד.

אמש, כשהייתי במרחק לא גדול מהעיר, השתוללה הסערה במלוא עוזה. רוחות קרות נשבו בעוצמה. חשתי שכוחותי אוחלים, אך ידעתי שאם אכנע חלילה, לא יהיה מי שיבוא לעזרתי. התחזקתי בבטחוני בה', אזרתי את שארית כוחותי, ודחפתי את עצמי בכוח לעבר הכפר הסמוך, שבו מתגורר ר' יענקל, אחד מידידי. סוף סוף הגעתי אל דלת ביתו ונקשתי עליה ביד כחולה וקפואה.

י"ט כסלו - יום ההילולא של המגיד ממעזריטש זיע"א ויום הגאולה של תלמידו רבי שניאור זלמן מלאדי זיע"א

ר ראשון של חנוכה, בבית מדרשו של המגיד ממעזריטש. תכונה מיוחדת מורגשת באויר מאז שעת בין הערביים, עת הדלקת נרות חנוכה. תלמידי המגיד היו שרויים בהכנות עילאיות ונשגבות לקראת מעמד הדלקת הנרות אצל רבם.

הכל ממתינים לציאת המגיד להדלקת הנרות. האחד והמיוחד שבחבורה, רבי זושא מאניפולי, היה עומד מוכן לסדר את החנוכה ולהגיש למגיד את השמש בכל ערב.

שליחויות מסתוריות היו לרבי זושא. חלק ניכר מזמנו ייחד להליכה בין עיירות וכפרים נידחים, לחפש נשמות טועות ולעזור להן למצוא את דרכן אל אביהן שבשמים. גם השנה יצא למסעותיו מיד בסיום חודש תשרי, על מנת לשוב בערב חנוכה ולקיים את מנהגו הקבוע.

אלא שהפעם התאחר רבי זושא. ערב חנוכה הגיע ועדיין רבי זושא לא בא. חבריו הבינו שכבר לא יבוא, וציפו לציאת הצדיק להדלקת הנרות. אך למרבה הפלא המגיד הסתגר בחדרו ולא יצא, ככל שהתאחרה השעה, גברה בלב התלמידים ההשערה שהדבר קשור באיחורו של רבי זושא.

רק קרוב לשעת חצות נפתחה פתאום דלתו של הרבי. עיני המגיד נהרו באור מיוחד, וכשחזרו נסוכה על פניו, ניגש להדלקת הנרות. הוא לא שאל היכן רבי זושא, והתלמידים דימו כי טעו בהשערותם, וככל הנראה אין קשר בין העדרותו של רבי זושא להדלקה המאוחרת.

למחרת בבוקר, נכנס פתאום רבי זושא לבית המדרש. הוא נראה עייף ובגדיו רטובים, אך על פניו היתה נסוכה הבעת אושר. חבריו שאלוהו לשלמו, וסיפרו לו על איחורו הנדיר של המגיד אתמול בהדלקת הנרות. רבי זושא מילא פיו מים וניגש מיד להתכונן לתפילה.

כעבור זמן התבשרו התלמידים, כי הערב אחרי

הגערה שהצילה - המשך מהשבוע הקודם

את שמו של שלום'קה לפני הרבי ותעורר את רחמיו" התייפחה בקול. הרופאים אסרו עלי כל מאכל זולת שתיה כמה ודיסה דלילה. מן המטבח עלה ריח מאכלים ערבים שגירו את רעבוני. באותו ראש השנה אימי התפללה שעות בעיניים דומעות וייחלה לרפואתי. לאחר זמן מה אימי החליטה ללכת לבית הכנסת והפקידה אותי ביד המשרתת הגויה שהשיגחה עליי. דבר זה

הסיפור כאילו קמה וזיה לפניהם. הוא פתח סיפורו: "ילד הייתי בימים ההם ובאותה עת גרו בעיירה קטנה בגליציה. מדי חג היה אבי נוהג לנסוע לבעלזא ולהסתופף בצילו של הצדיק רבי ישכר דוב מבעלזא זיע"א. באותה שנה חליתי במחלת הטיפוס ל"ע ותרופות לא היו בנמצא בימים ההם. עקב כך אבי לא נסע באותו ראש השנה לבעלזא. אמי הפצירה בו כי יסע. "תזכיר

תקציר מהשבוע הקודם: לאחר לילה ארוך בסיומו של לימוד קדחתני ומהנה לחיי התלמידים הלומדים היו עדיין סמוקות מרתחת הלימוד. כשלפתע צדו עיניהם את דמותו של רבי שלום. חסיד בעל זקן לבן וארוך וגיל מופלג. למרות כן לא נס ליחו ולא כהתה עינו. תלמיד חכם היה ובעל יכולת מופלאה להעלות זכרונות מימים עברו. למאזינים לתאוריו היה נדמה שתמונת

המשך בעמוד הבא

לעילוי נשמת הבחור החשוב שמואל סגל ז"ל בן רחל שתחי'

לפרסום או לרכווא, הצלחה והנצחה - 02-5828284

הגערה שהצילה - המשך מעמוד קודם

"אהה! עתה אני מבין!!!" "מה?!" – שאלנו מופתעים. אז סיפר לנו אבא את השתלשלות העניינים אצל הרבי.

"בליל ראש השנה אחר התפילה, עמדתי שעה ארוכה לפני דלת חדרו של הרבי, במטרה להזכיר את החולה. סוף סוף נכנסתי פנימה. שפכתי לפני הרבי את לבי והוא עצם עיניו אך שלחני מעליו בברכה שבשגרה. לבי נלחץ בקרבי. פחדתי מתגובתו של איש האלקים. כי ידוע ידעתי, שכאשר הרבי גוער במישהו, הרי שיוכל להיות סמוך ובטוח כי כבר נושע. אך כאשר הרבי מברך בברכה "פושרת", בלא כל תוספת, אזי המצב אינו שפיר כל כך... והלא כמה פעמים כבר הזכרתי את הילד מאז שהגעתי לבעלזא לראש השנה, ונעניתי בתשובה זו... אך לא התייאשתי עדיין. "באותו ראש השנה, בין תפילה לתפילה, הפצרתי במשמשים ונכנסתי אל הרבי פעם נוספת. עיני מלאות תחנונים, הזכרתי את החולה היניק. "הרבי, שלא כבפעמים הקודמות, סקרני במבט אומר גערה, פתח פיו הקדוש והפטיר: 'איזה בולמוס תקפרי?! כלום היה לרעבתן ולאכלן?!' עמדתי כמו קפוא במקומי. בשום אופן לא הבנתי את דברותיו. אך הרבי אינו שת לבי לאי הבנתי. שוב ושוב גער בי בשל הילד האוכל למעלה מן המדה..."

"אכן – סיים אבא ודמעות תודה זולגות מעיניו – אכן לא הבנתי אז מילה אחת מדברי גערתי של הרבי. פשר הדברים התחווירו לי רק בשובי הביתה... אך מתוך אותן גערות, למדתי כי קרובה הישועה לבוא..."

"ואכן כך היה..."

"זה היה רבנו הקדוש, רבי יששכר דוב מבעלזא, זכותו יגן עלינו..." – סיים רבי שלום בהתרגשות.

נקיי הדעת שבירושלים - המשך מעמוד ראשון

הגה"צ רבי משה ובר זיע"א שהיה בזמנו מה"ממונים" של כולל "שומרי החומות" אשר מפעיל את התלמוד תורה, גייס אותו לתפקידו זה.

מרגש היה לראות את תלמידיו הצעירים מקיפים אותו מכל עבר באהבה ובהערצה. לאחר שעה חוויתית במחיצתו ובמחיצת צאן הקודשים שלו, בירכתי אותו שימשיך בתפקידו זו שנים רבות ובריאות עד לגאולה השלימה שתבוא במהרה בימינו אמן.

הובהל מיד. חולה טיפוס מסוכן, שמילא כרסו בעוגיות, זקוק לרחמי שמים מרובים... שכבתי במיטתי רגוע. לא שת לבי לבהלה סביבי. איכשהו נחה דעתי אחר האכילה. הרעבון לא הציקני יותר.

הרופא שהגיע רכן מעלי, ארשת פניו קדורנית היתה. אמא עמדה מעברה השני של המטה, עוקבת בחרדה אחר מבע פניו ומוצא פיו של הרופא.

מצבו של החולה נתון היה על כף המאזניים בלאו הכי... פלא – הוסיף בקרירות – שלא הועילו כל אזהרותיו

לאחר בדיקה קפדנית, הרים הרופא ידיו ופסק: "בינתיים לא חל שינוי בבנכם. אך הנסיון מלמדנו, כי לאחר מעשה שכזה אל לכם לצפות לטובה... מצבו של החולה נתון היה על כף המאזניים בלאו הכי... פלא – הוסיף בקרירות – שלא הועילו כל אזהרותינו. מדוע הבאתם במו ידיכם את בנכם לשערי מות? והלא התרענו על הסכנה!..." הרופא הלך, ואמי נטלה ספר תהלים בידה. יותר לא נותר לה מה לעשות. מה חשבה אז, וכיצד האשימה את עצמה, העלובה, זאת משער אני כיום. לא היה לאל ידה לעשות מעשה מלבד תפלה. ישבה אמי ואמרה תהלים בנגון קורע לב. מדי פעם בפעם הביטה לעברי ברעדה והטתה אוזן לוודא אם עדיין נושם אני. רק לאחר מכן נודע לי כי הרופא צפה את מותי עוד באותו יום... אך לא כן היה. מצבי לא הורע כלל. דומה היה על אמי הבוכיה כי זעה החלה מבצבצת על מצחי, אות כי החום הכבד החל לפוג...

כאשר לבה רחב ופחד, שלחה להזעיק את הרופא, וזה לא אחר להגיע. הוא גחן מעלי, בדקני והפטיר בקול משונה: "בכזאת לא נתקלתי מעודי! קל אלקים, בריאותו של הילד משתפרת, הוא הולך ומבריא..."

הוא צוה להשקותני לעתים קרובות, ואמי שלא ידעה נפשה מחמת שזכתה לראות את בנה יוצא משערי מות, באורח כה לא צפוי, לא משה ממיטתי.

בשוב אבי הביתה אחר החג, לא הופתע כלל, לתדהמתנו, נוכח החלמתי.

הוא הקשיב בתשומת לב מרובה לסיפור העוגיות שאמי ספרה לו בקול חנוק, והשתלשלות העניינים לאחר מעשה. קריאת התפעלות בקעה מפי אבא:

עורר חשש כי היו מקרים בהם ילדים נעלמו באורח מסתורי מביתם והובאו לבתי גויים. אמנם לי זה לא קרה ציין רבי שלום. אימי האריכה בתפילה ואני נותרתי עם המשרתת כשלפתע קראה לה אימה בכדי שתסיע לה לחפש את הפרה שברחה מהבית. שתיהן רצו בבהלה לתפוס אותה כשאני נותרתי לבדי. מחשבה אחת נקרה בראשי: עלי לנצל את הרגעים היקרים אשר נותרתי לבד כדי להשביע, אחת ולתמיד, את רעבוני. פשוטו כמשמעו!"

המחשבה הזאת הפיחה בי כוח. קמתי מתנווד כשכור על רגלי החלושות וגשתי את דרכי המטבחה. בזהירות פתחתי את המזווה, שלפתי את קופסת העוגיות, ובלהיטות פתחתי את המכסה.

החלתי לאכול ברעבתנות, אחוז בולמוס. לא הסתפקתי בנגיסה קלה ומעודנת

לא אתאר בפניכם את הרגשתי בשעת פתיחת הקופסה כאשר ערמת העוגיות הנחשקות, התגלו לפני בזהרן...

אוצר כי ימצא איש בדרכו, של אבנים טובות, פנינים ומרגליות, ישמחו את נפשו, כפי ששמחתי אני על קופסת העוגיות.

ברכתי בכונה, והחלתי לאכול ברעבתנות, אחוז בולמוס. לא הסתפקתי בנגיסה קלה ומעודנת. תחבתי לפי המעונה, שתיים שלוש עוגיות בבת אחת... לעסתי בלהיטות, בלעתי ותחבתי עוד ועוד...

שקוע הייתי במלאכתי ולא הבחנתי בקול הדלת בהפתחה.

אמי ופניה שטופות דמעות, שבה מתפילת מוסף. "מלגוסיה – שמעתי את קולה קורא בחרדה – מלגוסיה, איפה הילד?"

צליל הפחד שבקולה הממני. פסקתי לאכול וישבתי מצומרר מחכה לגזר דיני.

אמא התרוצצה בחדרי הבית פכורת ידים עד שהגיעה המטבחה, ומצאתני יושב על הרצפה, על יד קופסת העוגיות.

מה אומר ומה אגיד... צוחה זו שנפלטה מפיה באותו רגע, תרדפני כל ימי חיי...

"רבנו של עולם! רבנו של עולם – יללה – הנה גזר במו ידיו את גזר דינו... אוי, אוי... רופא! הזעיקו רופא! רופא!!!"

לקול זעקותיה התאספו השכנות, והרופא אכן

הודעה חשובה

המעוניינים להגיע לקבלת הקהל של הרב עדו ובר שליט"א תלמידו של הגה"צ רבי משה ובר זיע"א בכדי להיוועץ בענייני מציאת הזיווג, שלום בית, חינוך ילדים ופרנסה על פי תאריך לידתם ושמותיהם,

יתקשרו לטל. 02-5828284

תיקון החיד"א להצלחה, רפואה, פרנסה ומציאת הזיווג - טל" 02-5828284

הדיסק שישינה בעזרת ה' יתברך את חייכם לטובה.

בימים אלה יצא לאור הדיסק "שמעו ותחי נפשכם" על חמשה חומשי תורה בליווי נעימות חסידיות מפורסמות.

המלקט: המשפיע הגה"צ רבי משה ובר זיע"א. העורך והמגיש: תלמידו כבנו הרב עדו ובר שליט"א ניתן להשיג דיסק זה במחיר סימלי ברשת חנויות גל-פז.

עלון זה יוצא לאור לזכרו של נסים בן נוריה נסים ז"ל - נלב"ע כ"ח באדר תשע"ח